

1-1-2020

The Creation of Multimedia Folk Song Tales for the Conservation of Folk Songs for Kindergarteners(การสร้างนิทานเพลงขึ้นบ้านมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะ เพลงขึ้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กอนุบาล)

Rattaya Chuarklang

Sudthipan Dhirapongse

Chalapich Boonchitsitsak

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

Chuarklang, Rattaya; Dhirapongse, Sudthipan; and Boonchitsitsak, Chalapich (2020) "The Creation of Multimedia Folk Song Tales for the Conservation of Folk Songs for Kindergarteners(การสร้างนิทานเพลงขึ้นบ้านมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะ เพลงขึ้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กอนุบาล)," *Journal of Education Studies*: Vol. 48: Iss. 3, Article 19.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol48/iss3/19>

This Article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การสร้างนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลาง
สำหรับเด็กอนุบาล

The Creation of Multimedia Folk Song Tales for the Conservation of Folk Songs
for Kindergarteners

รัตยา เชื้อกลาง¹ สุทธิพรรณ ธีรพงศ์² และ ฉลาพิชญ์ บุญจิตสิทธิ์ศักดิ์³

Rattaya Chuarklang¹ Sudthipan Dhirapongse² and Chalapich Boonchitsitsak³

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) สำรวจทัศนคติ ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลาง 2) สร้างและศึกษาผลการใช้สื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กอนุบาล กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ เด็กชาย-หญิงที่มีอายุ 5-6 ปี โรงเรียนอนุบาลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดนครปฐม และจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 259 คน งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย ระยะที่ 1 การสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ทัศนคติ ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลาง โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และเด็กอนุบาล ระยะที่ 2 การพัฒนาสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดีย ระยะที่ 3 ทดลองใช้สื่อ จำนวน 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 20 นาที ระยะที่ 4 การนำเสนอสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัย พบว่า สื่อที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ นิทานเพลง จำนวน 7 เรื่อง คู่มือการใช้สื่อและแผนการจัดการกิจกรรม จำนวน 21 แผน จัดทำในรูปแบบ DVD หลังการใช้สื่อที่พัฒนาขึ้น พบว่า เด็กอนุบาลมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสูงขึ้นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ: เพลงพื้นบ้าน, นิทานเพลงพื้นบ้าน, การอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้าน, มัลติมีเดีย, เด็กอนุบาล

Article Info: Received 26 May, 2020; Received in revised form 19 June, 2020; Accepted 28 June, 2020

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรี อีเมล: coolmai11@hotmail.com
Lecturer in Early Childhood Education Division, Faculty of Education, Suan Dusit University Suphanburi campus
Email: coolmai11@hotmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต อีเมล: jang_sdu@hotmail.com
Lecturer in Early Childhood Education Division, Faculty of Education, Suan Dusit University Email: jang_sdu@hotmail.com

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรี อีเมล: chalapich@gmail.com
Lecturer in Early Childhood Education Division, Faculty of Education, Suan Dusit University Suphanburi campus
Email: chalapich@gmail.com

Abstract

The purposes of this study were 1) to survey attitudes, awareness and appreciation of folk songs tales and 2) to create and study the result of using multimedia folk songs tales for the conservation of folk songs for kindergarteners. The participants of the study were 259 kindergarteners, aged 5-6 years old, from kindergartens schools in Phra Nakhon Si Ayutthaya, Nakhonpathom, and Suphanburi provinces. The research methodology was a research and development. The research procedures comprised 4 phases: Phase 1 was to study basic information, attitudes, awareness, and appreciation of folk songs tales, the participants were school administrator, teachers, and kindergarteners; Phase 2 was to develop multimedia folk songs tales; Phase 3 was to try-out multimedia folk songs tales for 7 weeks long, 20 minutes per day, 3 days per week; and Phase 4 was to present the completed multimedia folk songs tales.

The research results were found that the developed multimedia consisted of 7 folk songs tales, user's manual, and 21 lesson plans with DVD. After using developed multimedia, folk songs tales conservative behaviours mean scores of kindergarteners were higher than before at a significance level of .05.

Keywords: folk songs, folk song tales, conservation of folk songs, multimedia, kindergarteners

บทนำ

ประเทศไทยมีความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรม มีความเป็นอารยธรรมมายาวนาน สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม คือ เบ้าหล่อหลอมพฤติกรรมทางสังคมของบุคคลให้ก้าวสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยเฉพาะด้านบุคลิกลักษณะ การปลูกฝังวัฒนธรรมให้กับเด็กปฐมวัยทำให้เด็กได้เรียนรู้ทักษะการอยู่ร่วมกัน ค่านิยมอันดีงามของสังคมไทย และเด็กจะได้พัฒนาสุนทรียทางอารมณ์ เด็กวัยนี้ เป็นวัยแห่งการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ด้าน และเป็นการวางรากฐานชีวิตที่ดีให้กับเด็ก เนื่องจากช่วงวัยนี้เป็นช่วงวัยเริ่มแรกของการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม เด็กเริ่มพัฒนาการคิดเชิงนามธรรม ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการปูพื้นฐานด้านคุณธรรม จิตสำนึก ค่านิยมต่าง ๆ (สุนทรียา ศรีวรรณธ์, และคณะ, 2559) ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยจึงต้องตระหนักถึงความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมที่สามารถส่งเสริมวัฒนธรรม ค่านิยมที่ดี และปลูกฝังเอกลักษณ์ของความเป็นไทยให้กับเด็ก

เพื่อหล่อหลอมให้เป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม (คณะกรรมการการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ, 2561)

การจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถปลูกฝังค่านิยมให้กับเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากเด็กจะได้เรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมผ่านสิ่งแวดล้อมรอบตัวในการใช้ชีวิตประจำวัน เด็กเรียนรู้โดยใช้ทักษะการสังเกต การจำแนก การเปรียบเทียบ การคิดคำนวณ และการแก้ปัญหาต่าง ทำให้เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง ผ่านการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ (learning by doing) เด็กจะเลือกเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ เลือกวิธีการเรียนรู้และจะพบคำตอบ ความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย การมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ นำไปสู่การค้นพบความรู้ ซึ่งเป็นชุดความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหา การดำรงชีวิตที่เหมาะสมกับสังคมด้วยตนเอง (ชมลวรรณ เศรษฐศิริกุล และ ชลาธิป สมานิติ, 2562; หทัยภัทร ไกรวรรณ และ ปัทมาวดี เล่ห์มงคล, 2560) ดังนั้น แหล่งเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม ที่มีคุณภาพทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้ของเด็กทั้งสิ้น

ปัจจุบันได้มีการนำสื่อเทคโนโลยีในรูปแบบของสื่อมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ แต่ผู้ที่นำมาใช้ต้องคำนึงถึงสาระการเรียนรู้ ช่วงเวลาที่เหมาะสม และต้องอยู่ภายใต้การดูแลของผู้ใหญ่ เนื่องจากเด็กยังไม่มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการตัดสินใจว่าสิ่งใดถูกหรือผิด เด็กยังต้องอาศัยการชี้แนะจากผู้ใหญ่ การที่เด็กสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างอิสระในตลอดเวลาสถานที่ แต่ขาดวิจารณญาณก่อให้เกิดปัญหาได้ ดังนั้น การนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการเรียนรู้ของเด็กอย่างได้ประโยชน์และมีคุณค่า ผู้ที่นำมาใช้ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในด้านเนื้อหา เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมในการเรียนรู้ และกำหนดเวลาในการใช้สื่อซึ่งมีผลกระทบกับพัฒนาการทางกาย จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติกับสื่อด้วยตนเอง โดยเชื่อมโยงแหล่งเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตได้ การนำสื่อเทคโนโลยีในรูปแบบของสื่อมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้ในการจัดทำสื่อนิทานประกอบเพลงพื้นบ้าน จึงเป็นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งคำนึงถึงความปลอดภัยทั้งด้านเนื้อหา และวิธีการที่ใช้ที่จะให้เกิดประโยชน์กับเด็ก (ศิริลักษณ์ คลองข่อย, 2555)

การสร้างสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านภาคกลางมัลติมีเดียสำหรับเด็กอนุบาล เกิดจากการสังเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจ และการเข้าถึงวัฒนธรรมเพลงพื้นบ้านภาคกลางมาเป็นพื้นฐานในการสร้าง โดยเลือกสื่อเพลงพื้นบ้านที่ยังคงเหลืออยู่ แล้วนำมาสร้างเป็นนิทานเพลงในรูปสื่อมัลติมีเดียเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ของบรรพบุรุษในด้านความรู้ และภูมิปัญญาของกลุ่มชนในท้องถิ่น โดยผู้วิจัยนำแนวคิดเนื้อหาเพลงพื้นบ้าน เรื่องราวที่เหมาะสมกับเด็ก เลือกคำที่ไพเราะ สละสลวย และสอดคล้องกับสาระที่เด็กควรรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยฉบับปัจจุบัน โดยเลือกทั้ง 4 สาระ ประกอบด้วย สาระเรื่องตัวเด็ก บุคคล และสิ่งแวดล้อมรอบตัว ธรรมชาติรอบตัว สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก และใส่ทำนองเพลงพื้นบ้านภาคกลางที่มีอยู่เดิมทั้ง 7 ประเภท โดยทำนองเพลงพื้นบ้านแต่ละเพลงมีรูปแบบที่แตกต่างกัน (ดวงเดือน สดแสงจันทร์, 2544) ผู้วิจัยใช้หลักการแตงนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ประกอบด้วยเนื้อเรื่องตรงกับความสนใจ และสามารถถ่ายทอดเรื่องราวออกมาได้อย่างเป็นรูปธรรม เด็กสามารถซึมซับพฤติกรรมหรือเรื่องราวต่าง ๆ และการนำดนตรีมาผสมผสานกับนิทานเพื่อให้เด็กเกิดจินตนาการ ทำให้ได้ฝึกสมาธิในการฟังและได้เรียนรู้ถึงคุณธรรมจริยธรรมและซึมซับวัฒนธรรมผ่านเนื้อหาของนิทาน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจทัศนคติ ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลาง
2. เพื่อสร้างและศึกษาผลการใช้สื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กอนุบาล

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) มีวิธีดำเนินการวิจัย 4 ระยะ และมีการทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพในเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ทักษะคิด ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลาง

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ทักษะคิด ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางของเด็กกอนุบาล ด้วยแบบสัมภาษณ์ โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมาย ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา 2) ครู และ 3) เด็กกอนุบาล ใช้การเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (purposive sampling) ตามเกณฑ์ 1) เป็นโรงเรียนในเขตพื้นที่ภาคกลาง 2) มีการจัดกิจกรรม ศิลปวัฒนธรรมบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน 3) เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายในประเด็นด้านความรู้ ความจำเป็น การรู้จัก และการเข้าถึงเพลงพื้นบ้านภาคกลาง

ระยะที่ 2 พัฒนาสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดีย

2.1 การพัฒนาสื่อนิทานจากการนำข้อมูลพื้นฐานมาสังเคราะห์ร่วมกับการศึกษา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลมาใช้สำหรับสร้างสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กกอนุบาล ในรูปของสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดีย จำนวน 7 เรื่อง พร้อมคู่มือการใช้ และสร้างสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กกอนุบาล ในรูปของสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดีย จำนวน 7 เรื่อง พร้อมทำคู่มือการใช้ (ภาพ 1)

ภาพ 1

สื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดีย

ภาพ 2

ตัวอย่างนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดีย

2.2 การหาคุณภาพเครื่องมือ นำสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านภาคกลางไปหาคุณภาพ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ โดยเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ผลระดับคุณภาพ คือ ระดับดี มีเกณฑ์การเลือกผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านสื่อและเทคโนโลยี 2) ด้านการศึกษาปฐมวัย และ 3) ด้านศิลปะเพลงพื้นบ้าน โดยนำความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ องค์ประกอบของการประเมินประกอบด้วย เนื้อหา การดำเนินเรื่อง มีตัวอักษรที่บรรยายควรมองเห็นชัดเจนกว่านี้ รูปแบบตัวหนังสืออาจเลือกใช้รูปแบบที่เป็น ตัวหนังสือการ์ตูนมากขึ้น และตัวละครบางช่วงนิ่งเกินไป อาจทำให้เด็กไม่สนใจ 2) กราฟฟิก และเสียง เสียงพากย์บางช่วงเบาเกินไป อาจไม่ดึงดูดความสนใจจากเด็ก 3) ตัวอักษร และการใช้สี ตัวหนังสือบรรยายมีขนาดเล็กไป และนำผลคะแนนที่ได้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ (ตาราง 1)

ตาราง 1

สรุปความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อคุณภาพของสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านทั้ง 7 เรื่อง

ชื่อสื่อนิทานเพลง	M	ระดับคุณภาพ
1. เพลงสำหรับเด็ก หนูลูกขานนา	4.05	ระดับดี
2. เพลงพวงมาลัย อาหารมือเช้า	4.16	ระดับดี
3. เพลงเดินกำรำเคียว ร้านของชำใครช่วย	4.19	ระดับดี
4. เพลงลำตัด ชวนเที่ยวสุพรรณบุรี	4.23	ระดับดี
5. เพลงฉ่อย หลบฝนหลบฟ้า	4.23	ระดับดี
6. เพลงอีแซว คนดีสร้างชาติ ทำอย่างพี่ตุน	4.29	ระดับดี
7. เพลงเรือ ได้เวลาไปโรงเรียน	4.33	ระดับดี
ภาพรวม	4.21	ระดับดี

ผลของสื่อนิทาน ทั้ง 7 เล่มมีคะแนนรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งสามารถนำมาทดลองใช้ได้ในระดับต่อไป

ระยะที่ 3 ทดลองใช้

3.1 ผู้วิจัยนำสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กอนุบาล ในรูปของสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดีย จำนวน 7 เรื่อง พร้อมคู่มือการใช้ ไปทดลองใช้กับเด็กอนุบาลในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจงตามเกณฑ์ คือ 1) เป็นโรงเรียนในเขตพื้นที่ภาคกลาง 2) มีการจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน 3) เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ จากเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 3 โรงเรียน คือ 1) โรงเรียนวัดนาคู จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 11 คน 2) โรงเรียนวัดประชานาถ จังหวัดนครปฐม จำนวน 24 คน 3) โรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 224 คน รวมทั้งสิ้น 259 คน

3.2 การทดลอง เป็นรูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสังเกตและแบบวัดความรู้ ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กอนุบาล ก่อนทดลองเป็นเวลา 1 สัปดาห์ จากนั้นทำการทดลองใช้สื่อกับกลุ่มเป้าหมายเป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี ใช้เวลาวันละ 20 นาที

ตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม 2562 - 15 กุมภาพันธ์ 2562 และเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง 1 สัปดาห์ โดยใช้แบบสังเกตและแบบทดสอบชุดเดิม ดังนี้

3.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านสำหรับเด็กอนุบาล ก่อน ระหว่าง และหลังจัดกิจกรรม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) แบ่งเป็นพฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ 2 ด้าน รวม 15 ข้อ เมื่อผู้สังเกตพบเห็นการแสดงพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย ✓ และหากไม่พบการแสดงพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย X มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.95 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

3.2.2 แบบวัดความรู้ ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กอนุบาล ก่อน-หลังจัดกิจกรรม แบ่งเป็นพฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ 3 ด้าน เป็นแบบเลือกตอบตามสัญลักษณ์และรูปภาพ และมีบางข้อเป็นคำถามปลายเปิด รวม 13 ข้อ คะแนนรวม 13 คะแนน มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.89 พบว่า แบบทดสอบทั้ง 13 ข้อสามารถนำมาใช้ได้ทุกข้อ การตรวจสอบอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.30 และค่าความยากง่ายของเครื่องมือ เท่ากับ 0.65

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้าน หาค่าความแตกต่างก่อนและหลังการทดลองด้วยสถิติพื้นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ระยะที่ 4 การนำเสนอสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยนำสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กอนุบาลที่ปรับแก้ไขแล้วไปเผยแพร่โดยการอบรมการใช้สื่อ และการนิเทศผลการใช้สื่อกับครูประจำชั้นอนุบาลอายุ 5-6 ปี ของโรงเรียนบ้านรางกะทุม โรงเรียนวัดหน่อสุวรรณ โรงเรียนวัดโคกโคเฒ่า ซึ่งเป็นโรงเรียนเครือข่ายของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตวิทยาเขตสุพรรณบุรี

ผลการวิจัย

1. ผลการสำรวจทัศนคติ ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางของเด็กอนุบาลได้จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารสถานศึกษา 6 ท่าน ครู 11 ท่าน และเด็กอนุบาล 10 คน ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ (ตาราง 2)

ตาราง 2

ผลการสำรวจทัศนคติ ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลาง

หัวข้อ	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู	เด็กอนุบาล
1. การสอนให้เด็กอนุรักษศิลป์วัฒนธรรมไทยจำเป็นหรือไม่	เห็นด้วยอย่างยิ่งในการสอนให้เด็กรู้จักการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมไทย ซึ่งควรต้องปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก	เห็นด้วยกับการสอนให้เด็กรู้จักการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย โดยคุณครูจะแทรกเนื้อหาของการอนุรักษ์ในกิจกรรมประจำวันแต่ละหน่วยการเรียนรู้ของเด็ก	เด็กส่วนใหญ่ไม่เข้าใจคำว่าอนุรักษศิลป์ ต้องยกตัวอย่างเพิ่มเติม เช่น การไปงานลอยกระทง หรือการให้เด็ก ๆ ใส่ชุดไทยในวันศุกร์ เด็กถึงเข้าใจและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นได้
2. รู้จักเพลงพื้นบ้านภาคกลางอะไรบ้าง	เพลงที่ใช้ร้องเล่นกันในท้องถิ่น เช่น เพลงเกี่ยวข้าว เพลงอีแซว เพลงพวงมาลัย	เพลงฉ่อย เพลงอีแซว เพลงที่ใช้ในงานบวชภาค เพลงลูกทุ่ง เพลงที่ร้องกันตามท้องถิ่นในแต่ละภาค	ส่วนใหญ่ไม่รู้จักเพลงพื้นบ้าน แต่เด็กรู้จักเพลงลูกทุ่ง และเพลงสำหรับเด็กทั่วไปในท้องตลาด เช่น เพลงต่างอย เพลง baby shark เพลง fortune-cookie (BNK48) เป็นต้น
3. การอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านสำหรับเด็กอนุบาลควรมีแนวทางอย่างไร	ให้เด็กได้เห็นถึงความสำคัญของเพลงพื้นบ้าน	พยายามเสริมเข้าไปในกิจกรรมประจำวันของเด็ก	เด็ก ๆ อยากร้องเพลงพื้นบ้าน เพราะไม่รู้จัก
4. หากมีสื่อที่ช่วยให้เด็กรู้จักการอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านที่เป็นนิทานเพลง จะช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่	ยินดีอย่างมากที่จะมีสื่อที่ส่งเสริมการอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านเพื่อที่จะต่อยอดความรู้ให้เด็กได้มีพื้นฐานความรู้ต่อไปในระดับชั้นที่สูงขึ้น อยากรให้มีสื่อที่เหมาะสมกับเด็ก เพื่อเด็กจะได้เลียนแบบพฤติกรรมที่ดีจากสื่อได้	มีความต้องการสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้สำหรับเด็ก เพราะตนเองไม่มีความรู้ความสามารถในการขับร้องเพลงพื้นบ้าน จึงไม่สามารถสอนให้เด็ก ๆ รู้จักและตระหนักถึงการอนุรักษ์ได้	อยากรดูสื่อนิทานเพลงพื้นบ้าน

2. ผลการใช้สื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านของเด็กอนุบาล

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางก่อน ระหว่าง และหลังการจัดกิจกรรมสำหรับผู้ปกครองและครู โดยผู้วิจัยได้แบ่งลักษณะการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านสำหรับเด็กอนุบาลไว้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านทัศนคติต่อเพลงพื้นบ้าน 2) ด้านทักษะการร้องเพลงพื้นบ้าน 3) ด้านทักษะการแสดงเพลงพื้นบ้าน โดยผลของการสังเกตพฤติกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านหลังการทดลองใช้กิจกรรมจากครูที่โรงเรียนและผู้ปกครองที่บ้าน พบว่า เด็กอนุบาลทั้ง 3 โรงเรียนมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านที่สูงขึ้นทั้ง 3 ด้าน (ตาราง 3)

ตาราง 3

สรุปผลของการสังเกตพฤติกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านหลังการทดลองใช้กิจกรรมจากครูที่โรงเรียนและผู้ปกครองที่บ้าน

นิทานเพลงพื้นบ้าน	การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของครูและผู้ปกครองหลังการจัดกิจกรรม	พฤติกรรม การอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านสำหรับเด็ก
นิทานเพลงสำหรับเด็ก เรื่อง หนูลูกชานา	1. เด็กบอกชื่อเพลงพื้นบ้านได้ และร้องเพลงบางท่อนได้ เช่น ลามะลิล่า ขึ้นต้นเป็นมะลิซ้อน พอแตกใบออกเป็นมะลิล่า ชานาเป็นใครไหนกัน ก็พ่อแม่ฉันท่านเป็นชานา เป็นต้น 2. เด็กแสดงท่าทาง รำ และใช้เครื่องดนตรีประกอบจังหวะได้ 3. เด็กบอกเรื่องราวในนิทานเพลงได้ว่า ตัวละครมีใครบ้าง เกิดอะไรจากในเรื่อง เช่น หมูหวานกับหนูแยมไปที่ทุ่งนา อยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี 4. เด็กมักจะร้องขอให้ครูเปิดนิทานเพลงสำหรับเด็กให้ดูบ่อย ๆ โดยมักจะปรบมือและท่าทางเลียนแบบตัวละครในเรื่อง	ทัศนคติต่อเพลงพื้นบ้าน ☒ เด็กสามารถระบุประเภทของเพลงพื้นบ้านได้ฟังและบอกประเภทของเพลงพื้นบ้านภาคกลางทั้ง 7 ประเภท ทักษะการร้องเพลงพื้นบ้าน
นิทานเพลงพวงมาลัย เรื่อง อาหารมือเช้า	1. เด็กบอกชื่อเพลงพื้นบ้าน ประเภทเพลงพวงมาลัยได้ และร้องเพลง การเอื้อน ร้องท่อนสร้อยเพลงบางท่อนได้ เช่น เอื้อ..ละเหย ลอยมา ลอยมาแล้วอย่าลอยไป , พวงเอ๋ย พวงเอ๋ย มาลัย เป็นต้น 2. เด็กทำท่าทางและปรบมือตามทำนองเพลงได้ 3. เด็กแสดงท่าทาง รำ และใช้เครื่องดนตรีประกอบจังหวะได้	☒ การให้เด็กปฐมวัยหัดร้องเล่นเพลงพื้นบ้านภาคกลางทั้ง 7 ประเภท และเด็กสามารถร้องเล่นบางส่วนของเพลง

ตาราง 3 (ต่อ)

สรุปผลของการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านหลังการทดลองใช้กิจกรรมจากครูที่โรงเรียนและผู้ปกครองที่บ้าน

นิทานเพลงพื้นบ้าน	การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของครูและผู้ปกครองหลังการจัดกิจกรรม	พฤติกรรม การอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านสำหรับเด็ก
	4. เด็กรับประทานอาหารเช้าเพิ่มมากขึ้น บอกผู้ปกครองเรื่องอาหารเช้า และบอกได้ว่าตนเองรับประทานอาหารเช้าในมือเช้า	ทักษะการแสดงเพลงพื้นบ้าน ☒ การแสดง
นิทานเพลง เต็นท์รำเคียว เรื่อง ร้าน ของชำใคร ช่วย	1. เด็กบอกชื่อเพลงพื้นบ้านได้ 2. ร้องเพลงท่อนรับได้ เช่น เอ้ เอ้า เอ้ เอ้ ร้องเนื้อเพลงได้บางท่อน 3. เด็กส่วนใหญ่ปรบมือได้ตรงตามจังหวะ และทำท่าทางการรำตามเสียงเพลง 4. เด็ก ๆ บอกได้ว่า แถบ้านของตนเองมีร้านขายของใกล้ ๆ บ้าน	บทบาทสมมติหรือ การเล่นละครผ่าน การแสดงการร้องเล่น เพลงพื้นบ้าน ภาคกลาง
นิทานเพลง ลำตัด เรื่อง ชวน เที่ยว สุพรรณบุรี	1. เด็กบอกชื่อเพลงพื้นบ้านได้ ร้องเพลงบางท่อนได้ เช่น เรา มาร้องลำตัด ชวนเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ชะช้า.. เป็นต้น 2. เด็กทำท่าเลียนแบบตัวละครในนิทาน และสามารถรำเองได้ 3. เด็กบอกสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดของตนเอง 4. เด็กบอกผู้ปกครองให้พาไปเที่ยวสถานที่ในนิทานเพลง	ทัศนคติต่อเพลงพื้นบ้าน ☒ เด็กสามารถระบุ ประเภทของเพลง พื้นบ้านได้ฟังและ บอกประเภทของ เพลงพื้นบ้านภาค
นิทานเพลง ฉ่อย เรื่อง หลบฝน หลบฟ้า	1. เด็กยังไม่คุ้นกับเพลงฉ่อย เพลงมีทำนองซ้ำ ทำให้ไม่เป็นที่สนใจของเด็กมากนัก 2. เด็กร้องเพลงท่อนสร้อยได้ เช่น เอ้อชา เอ้อชา ชาชะฉ่า ... 3. เด็ก ๆ ชอบดูนิทาน และบอกได้ว่า เวลาฝนตก ต้องปฏิบัติตนอย่างไร เช่น กางร่ม ใส่เสื้อกันฝน หรือไม่ออกนอกบ้าน เป็นต้น	กลางทั้ง 7 ประเภท ทักษะการร้องเพลงพื้นบ้าน ☒ การให้เด็ก ปฐมวัยหัดร้องเล่น เพลงพื้นบ้านภาค กลางทั้ง 7 ประเภท และเด็กสามารถร้อง เล่นบางส่วนของเพลง

ตาราง 3 (ต่อ)

สรุปผลของการสังเกตพฤติกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านหลังการทดลองใช้กิจกรรมจากครูที่โรงเรียน และผู้ปกครองที่บ้าน

นิทานเพลง พื้นบ้าน	การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของ ครูและผู้ปกครองหลังการจัดกิจกรรม	พฤติกรรม การอนุรักษ์เพลง พื้นบ้านสำหรับเด็ก
นิทานเพลง อีแซว เรื่อง คนดี สร้างชาติ ทำอย่างพี่ตูน	1. เด็กบอกชื่อเพลงพื้นบ้านได้ 2. เด็กร้องเพลงและปรบมือตามได้บางท่อน เช่น เอ้อ เออ เออ กำลังใจ, เอ้อ เออ เออ สร้างชาติไทย เป็นต้น 3. เด็กบอกได้ว่าสิ่งใดเป็นส่วนรวมหรือของส่วนตัว 4. เด็กบางส่วนเตือนเพื่อนให้เก็บของเล่นเมื่อเล่นของเล่นเสร็จ	ทักษะการแสดงเพลง พื้นบ้าน ☒ การแสดง บทบาทสมมติหรือ การเล่นละครผ่าน
นิทานเพลง เรือ เรื่อง ได้เวลา ไปโรงเรียน	1. เด็กบอกชื่อเพลงพื้นบ้านได้ ร้องเพลงบางท่อนได้ เช่น ฮ้าฮั๊ เขียบ เขียบ เวลาทหานาฬิกา รีบตื่นขึ้นมาแปรงฟัน ตักน้ำอาบ ด้วยขัน... เด็กจะร้องตามได้ดี เพราะจังหวะซ้ำ ฟังง่าย 2. เด็กปรบมือได้ตรงตามจังหวะบ้าง 3. เพลงมีทำนองซ้ำ อาจไม่เป็นที่สนใจของเด็กมากนัก แต่เด็ก ชอบคุณิทาน และบอกช่วงเวลาได้	การแสดงการร้อง เล่นเพลงพื้นบ้าน ภาคกลางทั้ง 7 ประเภท

2.2 แบบวัดความรู้ ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กก่อนอนุบาลก่อนและหลังการจัดกิจกรรม (ตาราง 4)

ตาราง 4

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดความรู้ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

แบบทดสอบ	n	M	SD	t
ก่อนจัดกิจกรรม	256	6.45	2.38	28.54*
หลังจัดกิจกรรม	256	10.71	1.498	

หมายเหตุ: * $p < .05$

ตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดความรู้ ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสำหรับเด็กก่อนอนุบาลก่อนและหลังการจัดกิจกรรมนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดีย พบว่า เด็กอนุบาลทั้ง 3 โรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 6.45 คะแนน และหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมพบว่า เด็กอนุบาลมีคะแนน

เฉลี่ยอยู่ที่ 10.71 คะแนน เมื่อนำคะแนนทดสอบมาเปรียบเทียบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยเรื่องการสร้างนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริม การอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางของเด็กอนุบาลมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

ทัศนคติ ความตระหนัก และการเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลาง ประกอบ รายละเอียด 3 ด้าน คือ 1) ด้านทัศนคติต่อเพลงพื้นบ้าน เด็กปฐมวัยสามารถระบุประเภทของ เพลงพื้นบ้าน 2) ด้านทักษะ ประกอบด้วยทักษะการร้อง หรือเล่นบางส่วนของเพลงพื้นบ้านได้ และทักษะการแสดงบทบาทสมมติตามเพลงได้ 3) ด้านทักษะการแสดงเพลงพื้นบ้าน เนื่องจาก สื่อที่ใช้สร้างในลักษณะสื่อนิทาน ซึ่งเป็นสื่อที่เด็กชอบและนำเข้ามาปรับให้มีความเข้าใจ ง่ายขึ้น ทำให้เป็นสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ตัว การเลือกกิจกรรมทางวัฒนธรรมในครั้งนี้เลือกจาก กิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของเด็ก และมีการปรับวิธีการนำเสนอให้เหมาะสม กับช่วงวัยของเด็ก ซึ่งเด็กมีความคุ้นชินกับสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และท่วงทำนอง เพลงที่ไพเราะมีจังหวะของสื่อ มีความเหมาะสมกับความสนใจของเด็ก ทำให้เด็กเกิด ความเพลิดเพลินในขณะที่ทำกิจกรรม สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้ที่ดี คือ การเรียนรู้ ต้องเกิดจากความสนุกสนาน และเป็นเรื่องใกล้ตัวของเด็ก กิจกรรมที่เกิดจากความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ทำให้เด็กเรียนรู้ได้ดี และเด็กสามารถซึมซับจนเกิดเป็นความรัก ความผูกพัน และ เห็นคุณค่าในวัฒนธรรมเพลงพื้นบ้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี จันทาโณ และ วิศนี ศิลตระกูล (2558) ที่กล่าวว่า การสืบทอดการแสดงพื้นบ้าน ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ เห็นความสำคัญและมีการส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมที่ถูกต้องจากครูเพลงที่มีชื่อเสียง รวมทั้งได้ มีการปฏิบัติจริง มีเวทีให้แสดงอย่างต่อเนื่อง ได้รับการยอมรับชื่นชมจากสังคม ซึ่งมีความสำคัญ ทำให้เกิดการเรียนรู้ การสืบทอดวัฒนธรรม วิธีการที่ช่วยอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านให้คงไว้ เช่น การสร้างสื่อที่ช่วยให้เด็กเข้าถึงเพลงพื้นบ้านได้ง่ายขึ้น การสร้างทางเลือกในการชมการแสดง พื้นบ้านได้หลากหลายช่องทางขึ้น การส่งเสริมให้มีพื้นที่สำหรับการแสดงเพลงพื้นบ้าน เช่น กิจกรรมในโรงเรียน งานเทศกาลประจำจังหวัดต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนรุ่น

ใหม่เข้าถึงเพลงพื้นบ้านได้ง่ายขึ้น และเกิดความซาบซึ้งในศิลปะเพลงพื้นบ้านของไทย

กิจกรรมสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมีผลดีมีเดียสามารถส่งเสริมพฤติกรรมการอนุรักษ์ ศิลปะเพลงพื้นบ้านภาคกลางได้ เนื่องจากเนื้อหาของเพลงสอดแทรกความรู้ พื้นฐานสำหรับเด็ก ที่ครูสามารถนำไปประกอบการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ได้ เด็กเรียนรู้และเข้าใจความหมาย จากคำอธิบายของครูและท่วงทำนองที่ไพเราะ เข้าใจง่าย น่าสนใจ และเรียนจากสื่อนิทานที่เด็กชอบ นิทานเพลงพื้นบ้านจึงมีผลต่อการปรับเปลี่ยนและพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์และลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยการเลียนแบบจากต้นแบบ นั่นคือ ตัวละครในนิทาน นอกจากนี้ นิทานยังช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย เข้าใจสิ่งที่เป็น นามธรรมได้ง่ายขึ้น ดังผลการวิจัยของ ปิมปภา ร่วมสุข และคณะ (2558) พบว่า สื่อนิทานที่ สร้างขึ้นมา มีผลต่อการปรับพฤติกรรมคุณธรรมความมีน้ำใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยค่าคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองเล่านิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำ กิจกรรม พบว่า หลังการทดลองเล่านิทานครั้งแรก กลุ่มตัวอย่างแสดงพฤติกรรมความมีน้ำใจ ต่อครูและเพื่อนเพิ่มมากขึ้น และเลียนแบบพฤติกรรมที่ดีของตัวละคร เช่น ความมีน้ำใจ และจากผลการทดลองใช้สื่อนิทานเพลงพื้นบ้านเป็นเวลา 7 สัปดาห์ ยังเห็นพฤติกรรม ของเด็กต่อเพลงแต่ละประเภท คือ เพลงหนูลูกขาวนา เป็นเพลงที่เด็กชอบที่สุด ซึ่งเด็กมักขอให้ครูเปิดให้ฟังบ่อย ๆ และนำกลับไปร้องเพลงกับผู้ปกครอง สอดคล้องกับ สมชัย ใจดี และ ยรรยง ศรีวิริยาภรณ์ (2545) ที่กล่าวถึง ลักษณะของการอนุรักษ์และธำรงอยู่ ของวัฒนธรรมว่า ต้องมีการปฏิบัติอยู่ 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) การสะสม สามารถทำได้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็ด้านประเพณี ศิลปะ วรรณกรรม เทคโนโลยี ศีลธรรม คุณธรรมต่าง ๆ เป็นการเลือก สะสมวัฒนธรรมที่ดีที่งามเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และมีการถ่ายทอดเพื่อจะได้เป็นมรดก ให้กับคนรุ่นต่อไปได้ปฏิบัติ 2) การสืบต่อทางวัฒนธรรม เป็นเรื่องของการเรียนรู้จากบุคคล อื่น ๆ เช่น เด็กเรียนรู้จากผู้ใหญ่ เรียนรู้จากบรรพบุรุษ เป็นการนำสิ่งที่บรรพบุรุษสะสมไว้ มาปฏิบัติ หากเห็นว่าดีงามหรือน่าปฏิบัติตามหรือทำแล้วมีประโยชน์ มีความหมายต่อชีวิต และประเทศชาติ 3) การปรับปรุงและเผยแพร่ วัฒนธรรมต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้ทันต่อ เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าของเก่าดีและไม่เสียหายก็ควรรักษาไว้และสิ่งใดที่เห็นว่า

ไม่ดีก็ทิ้งไป เป็นการปรับปรุงวัฒนธรรมให้ก้าวหน้า ไม่ให้ตายหรือสูญหายไปเพื่อจะได้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น ทำให้เห็นว่า สื่อชิ้นนี้ช่วยให้เด็กเห็นคุณค่าของศิลปะเพลงพื้นบ้านมากขึ้น และส่งผลให้เด็กค้นพบความสามารถ และความชื่นชอบต่อเพลงพื้นบ้านของตนเอง สามารถต่อยอดให้เกิดพฤติกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านสืบต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สื่อนิทานเพลงพื้นบ้านมัลติมีเดียสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กทุกระดับชั้น เนื่องจากเนื้อหาของสื่อสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมที่ควรปลูกฝังเด็กทุกวัย โดยผู้สอนสามารถปรับวิธีการจัดกิจกรรมได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียน สำหรับผู้สอนหรือผู้ที่สนใจนำสื่อนิทานเพลงพื้นบ้านไปใช้ ควรศึกษาคู่มือการใช้งานและทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของเพลงพื้นบ้านแต่ละประเภทที่ชี้แจงไว้ในคู่มือการใช้อย่างชัดเจน เพื่อให้การใช้สื่อนิทานเพลงพื้นบ้านและการจัดกิจกรรมราบรื่น และได้ประโยชน์สูงสุดทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน ผู้สอนควรส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และจัดเวทีสำหรับแสดงความสามารถด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กได้ตระหนัก และรู้ถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้ง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

ควรทำวิจัยเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอนุรักษ์ศิลปะเพลงพื้นบ้านในทุกระดับชั้น เนื่องจากทุกภูมิภาคมีเพลงพื้นบ้านในท้องถิ่นตนเอง ซึ่งสามารถนำมาบูรณาการร่วมกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน และผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ผู้สอน ศึกษา และวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรหรือโปรแกรมส่งเสริมศิลปะเพลงพื้นบ้านในสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นนั้น ๆ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

คณะกรรมการการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ. (2561). *แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564*. เจ เอส การพิมพ์.

- ดวงเดือน สดแสงจันทร์. (2544). *การศึกษาเพลงพื้นบ้านของคณะขวัญจิต ศรีประจันต์* [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉมลวรรณ เศรษฐหิรัญกุล และ ชลาธิป สมาชิกโต. (2562). การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ สะเต็มศึกษา เรื่อง วัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรีเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครมาธิราช*, 12(1), 99-109.
- ปิมปภา ร่วมสุข และคณะ. (2558). การสร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้าน ความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย. *วารสารวิชาการ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 8(1), 903-922.
- ศิริลักษณ์ คลองข่อย. (2555). *การพัฒนานิทานการ์ตูนแอนิเมชัน เรื่องอยู่อย่างพอเพียงสำหรับเด็กปฐมวัย* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. Intellectual Repository @RMUTT. <http://www.repository.rmutt.ac.th/bitstream/handle//123456789/1294/131870.pdf>
- สุนทรียา ศรีวรรณ, รณิดา เขยชุม, และ สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์. (2559). การพัฒนาจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการเล่านิทานต่อเนื่องประกอบหุ่น. *วารสาร วิชาการบัณฑิตวิทยาลัย*, 12(1), 67-73.
- สมชัย ใจดี และ ยรรยง ศรีวิริยาภรณ์. (2545). *ประเพณีและวัฒนธรรมไทย*. ไทยวัฒนาพานิช.
- หทัยภัทร ไกรวรรณ และ ปัทมาวดี เล่ห์มงคล. (2560). การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ สเต็มศึกษาที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 32(1), 123-133.
- อัญชลี จันทาโก และ วิศนี ศิลตระกูล. (2558). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อ การอนุรักษ์ ส่งเสริม และสืบทอดการแสดงพื้นเมืองสุพรรณบุรี. *สารอาศรมวัฒนธรรม วิทยาลัย*, 15(2), 91-100.